

Dosarul nr. 3ra-13/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud. R. Țurcanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, O. Cojocaru, S. Iorgov)

DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Adrian Gamco împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și a fost
menținută hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

constată:

La data de 24 aprilie 2018 Adrian Gamco a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 martie 2018
Inspectoratul General al Poliției i-a adus la cunoștință ordinul nr. 142 ef. din 23
martie 2018, prin care a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră pentru
încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) și (2), 56 alin. (2), 254 alin. (1) și 263 alin.(7)
din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 333-XVI din
10 noiembrie 2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ale art. 19 lit. d) și
26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la
activitatea Poliției și statutul polițistului, ale pct. 7 subpct. 2), 4), 8) și 11) din Statutul
disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului
Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017
și ale pct. 1, 2 și 5 Capitolul II din fișa postului a șefului Secției urmărire penală a
Inspectoratului de poliție Briceni, inacțiuni manifestate prin neasigurarea
înregistrării și organizării pentru examinarea în modul stabilit a sesizărilor despre
săvârșirea infracțiunilor, neexaminarea plângerilor din 15 septembrie 2017 și 13

octombrie 2017 ale Nataliei Vişnevscăia, fapt ce a dus la încălcarea gravă a drepturilor părţilor la un proces echitabil şi diminuarea imaginii poliţiei în faţa societăţii.

A menţionat că, a fost sancţionat disciplinar pentru faptul că, în zilele de 11 octombrie 2017 şi 16 octombrie 2017 neîntemeiat a acceptat conexarea cererilor Nataliei Vişnevscăia la materialele cauzei penale nr. 2017070401, care au fost anterior înregistrate în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente cu nr. 3333 din 18 septembrie 2017 şi cu nr. 3648 din 13 octombrie 2017, deoarece faptele invocate de către petiţionar în cererile nominalizate nu pot constitui obiect de cercetare în cadrul cauzei enunţate pornită pe faptul preinsei violări de domiciliu.

A considerat că, ordinul pârâtului enunţat este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii şi cu încălcarea procedurii stabilite.

A susţinut că, conform art. 208 alin. (2) din Codul muncii, în cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-şi explice atitudinea şi să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele şi justificările pe care le consideră necesare, însă, de fapt, cu concluzia anchetei de serviciu a făcut cunoştinţă abia la data de 10 aprilie 2018, după ce a fost emis ordinul de sancţionare, respectiv, nu a avut posibilitate de a înainta obiecţii, probe şi justificări, prin ce s-a încălcat procedura efectuării cercetării de serviciu.

A afirmat că, pârâtul a încălcat prevederile art. 209 alin. (1) din Codul muncii, deoarece pretinsa abatere disciplinară a fost constatată, prin raport, la data de 17 ianuarie 2018, iar la data de 26 ianuarie 2018 (10 zile) ancheta de serviciu a fost suspendată în legătură cu faptul că, se afla în concediu anual de odihnă, fiind reluată la data de 02 martie 2018 şi la data de 23 martie 2018 (22 zile) a fost emis ordinul de sancţionare, adică sancţiunea disciplinară a fost aplicată peste 31 zile, de la momentul constatării abaterii.

A relevat că, la emiterea ordinului enunţat, pârâtul nu a ținut cont de prevederile art. 211¹ din Codul muncii, deoarece în conţinutul ordinului de sancţionare nejustificat s-a indicat că, a comis o încălcare gravă, care, de fapt, nu a fost argumentată sub aspectul acestor prevederi.

A declarat că, pârâtul a ignorat prevederile art. 7 din Legea privind statutul ofiţerului de urmărire penală şi ale art. 52 pct. 3) şi 4) din Codul de procedură penală, deoarece şi-a asumat neîntemeiat unele competenţe ale procurorului, de control a dispoziţiilor legale, or, conform art. 56 din Codul de procedură penală, noţiunea de organ de urmărire penală ierarhic superior a fost exclusă, inclusiv nici prin alte norme procesual-penale nu este abilitat cu dreptul de a controla activitatea de urmărire penală.

A notat că, la data de 05 decembrie 2017, 15 ianuarie 2018 şi 12 februarie 2018, la cauza penală enunţată, la indicaţia procurorului, au fost anexate alte trei petiţii ale Nataliei Vişnevscăia, în conţinutul cărora, printre altele, au fost descrise aceleaşi acţiuni pretinse ilegale de ameninţare cu omor şi deteriorare.

A specificat că, în această situaţie, procurorii au acceptat examinarea alegaţiilor petiţionarului într-o procedură unică, or, odată cu examinarea acestor petiţii a fost verificat cu titlu de control şi dosarul penal.

În acest sens, a considerat că, ancheta de serviciu a fost efectuată neîntemeiat, concluzia fiind aprobată de către o persoană care nu este abilitată cu dreptul de a aprecia sub aspect legal procesul de urmărire penală, în consecință, producând efect asupra actului administrativ de sancționare pasibil anulării ca fiind ilegal emis.

A relatat că, conform ordinului menționat, a fost pretins că, a încălcat prevederile art. 19 alin. (1) și (2), 56 alin. (2), 254 alin. (1) și 263 alin. (7) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 333-XVI din 10 noiembrie 2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ale art. 19 lit. d) și 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, ale pct. 7 subpct. 2), 4), 8) și 11) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017 și ale pct. 1, 2 și 5 Capitolul II din fișa postului a șefului Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, fapt cu care nu este de acord, deoarece aceste norme, în esența cazului, nu prevăd expres cum ar trebui să fi acționat și nici nu interzic acțiunile, pentru care a fost sancționat.

A menționat că, de fapt, modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni este prevăzut și reglementat expres de Instrucțiunile (anexa 1) aprobate prin ordinul interdepartamental nr.121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit acțiuni”, însă în ordinul de sancționare nu s-a făcut referire la acest act normativ departamental, respectiv, a considerat că, este incompatibil de a se indica pretinsa abatere de la normele generale, fără a se lua în considerație unele norme speciale.

În același timp, a considerat că, în acest caz, a respectat și prevederile Instrucțiunilor enunțate, deoarece din pct. 18 și 28 rezultă că, în caz dacă pe două sau mai multe sesizări se emite o singură decizie, acestea se anexează la prima sesizare înregistrată, iar în rubrica corespunzătoare al Registrului nr. 2 se fac mențiunile cu indicarea numărului de înregistrare a sesizării sau a informației anterior înregistrate.

A relevat că, la momentul repartizării, la solicitarea șefului de post, a materialelor altei informații cu privire la infracțiuni și incidente înregistrate cu nr.3333 din 18 septembrie 2017, în baza plângerii Nataliei Vișnevscăia, pentru a fi examinate de ofițerul de urmărire penală în cadrul cauzei penale nr. 2017070401, el anume a respectat prevederile art. 19 alin. (3), 55 alin. (4), 56 alin. (2), 57 alin. (2) pct. 1), 64 alin. (2) pct. 13), 93 alin. (2) pct. 1) și 5), 95 alin. (2), 96 alin. (1) pct. 1) și 6) , 100 alin. (3) și 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, deoarece cauza penală a fost pornită la data de 03 octombrie 2017, referitor la o bănuială rezonabilă despre comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) din Codul penal, adică a faptului de violare a domiciliului.

A declarat că, din materialele altei informații cu privire la infracțiuni anexate la raportul angajatului poliției, prin care a solicitat comasarea acestora la cauza penală, nu rezultă o bănuială rezonabilă despre comiterea unei infracțiuni concrete, actele întocmite nici nu corespundeau prevederilor art. 262-265 CPC, iar contrar

acestor norme, nu era în drept să dispună înregistrarea unei infracțiuni. Cu toate acestea, din conținutul acestor materiale se relevă unele informații (date) importante pentru stabilirea adevărului în cadrul cauzei penale enunțate, care erau relevante de a constata motivul, cauzele și condițiile săvârșirii infracțiunii sau cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. Din acest motiv, l-a determinat să accepte comasarea acestor cazuri într-o procedură unică.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 142 ef. din 23 martie 2018, prin care a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, repunerea în drepturi, cu recuperarea indemnizațiilor, premiilor și a altor plăți salariale, care nu i-au fost achitate ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare și obligarea conducerii Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției de a informa toate subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției, în care a fost remis ordinul de sancționare, despre anularea acestuia și motivele anulării.

Prin hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central acțiunea depusă de către Adrian Gamco a fost admisă, a fost revocat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 142 ef. din 23 martie 2018, prin care Adrian Gamco a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, ca fiind ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii, a fost repus Adrian Gamco în drepturi, cu recuperarea indemnizațiilor, premiilor și altor plăți salariale care au fost afectate urmare aplicării sancțiunii disciplinare și a fost obligată conducerea Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției să informeze toate subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției, în care a fost remis ordinul de sancționare, despre anularea acestuia și motivele anulării.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 24 iunie 2019 Inspectoratul General al Poliției a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

A menționat că, absolut eronat instanțele judecătorești au considerat ilegală efectuarea anchetei de serviciu de către Direcția generală urmărire penală, precum și a deciziei de anexare a cererilor la materialele cauzei penale, concluzia fiind aprobată de o persoană care nu este abilitată cu dreptul de a aprecia sub aspect legal procesul de urmărire penală, care și-a asumat neîntemeiat unele competențe ale procurorului, invocând și faptul că, la indicația procurorului, au fost anexate alte trei petiții ale Nataliei Vișnevscia, în conținutul cărora, printre altele se descriu aceleași acțiuni.

A susținut că, conform pct. 20 și 27 din ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 138 din 11 noiembrie 2013 privind aprobarea Instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției, pct. 10 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Direcției generale urmărire penală, aprobat prin ordinul ministrului afacerilor interne nr. 349

din 11 noiembrie 2013, art. 56 alin. (2) CPP și art. 25 alin. (2) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, verificarea de către Direcția generală urmărire penală a modului de exercitare a activității de serviciu nu poate fi interpretată ca o imixtiune în activitatea de urmărire penală. Mai mult ca atât, procurorul, adjunct al procurorului-șef al raionului Briceni, prin scrisoarea nr. 544 din 13 februarie 2018, a solicitat să fie informat despre rezultatele anchetei de serviciu inițiate în privința conducătorului organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Briceni, comisar principal Adrian Gamco.

A afirmat că, intimatul a indicat că, anterior, la indicația procurorului, alte trei petiții ale Nataliei Vișnevscaia cu același conținut, au fost anexate la materialele cauzei penale, procedând analogic cu cele două cereri în litigiu, însă conform jurisprudenței naționale, dreptul prin analogie nu se aplică.

A declarat că, intimatul Adrian Gamco, conform prevederilor art. 56 alin.(2) din Codul de procedură penală, urma, în calitate de conducător al organului de urmărire penală, să asigure înregistrarea separată a noii sesizări referitoare la o nouă presupusă infracțiune, care trebuia să fie examinată separat de materialele cauzei penale, care au alt obiect de cercetare.

A relevat că, decizia de anexare a cererii cu privire la pretinsa distrugere a dictafonului la materialele cauzei penale a fost neîntemeiată. Or, din conținutul acesteia rezulta o bănuială că, a fost săvârșită o contravenție, fapt demonstrat de inițierea, la data de 13 februarie 2018, a procedurii contravenționale în privința lui Vasile Gumeniuc, în baza art. 104 din Codul contravențional, ca urmare ultimul a fost sancționat contravențional, respectându-se principiul accesului liber la justiție al Nataliei Vișnevscaia.

A mai relevat că, la intervenția Direcției generale urmărire penală, plângerea Nataliei Vișnevscaia referitoare la pretinsa agresare fizică și amenințare cu omor, la data de 12 februarie 2018, a fost înregistrată în REI-1 al Inspectoratului de poliție Briceni și examinată în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, pe care, la data de 05 martie 2018, de către Procuratura raionului Briceni a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A notat că, intimatul Adrian Gamco, fiind responsabil de înregistrarea și evidența deplină a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, urma să asigure înregistrarea și examinarea în modul stabilit a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, în conformitate cu prevederile pct. 176 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 138 din 11 noiembrie 2013 privind aprobarea Instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției.

A considerat absolut eronată constatarea instanțelor judecătorești precum că, în ordinul de sancționare s-a făcut referire la pretinsele abateri de la normele generale, fără a se lua în calcul unele norme speciale prevăzute de anexa nr. 1 la ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, deoarece conform art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și ale autorităților publice autonome sunt emise sau aprobate numai în

temeiul și pentru executarea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

A notat că, concluziile instanțelor judecătorești precum că, prin anexarea cererilor Nataliei Vișnevscaia la cauza penală, nu i-au fost lezate careva drepturi sau garanții fundamentale, sunt lipsite de temei și contravin circumstanțelor de fapt stabilite, dat fiind faptul că, aceasta s-a adresat de patru ori pe parcursul anilor 2017-2018 la Direcția generală urmărire penală, solicitând intervenția în soluționarea legală a cererilor în referință.

A relatat că, Adrian Gamco nu a asigurat înregistrarea, în modul stabilit, a cererilor înaintate de Natalia Vișnevscaia, deși din conținutul acestora rezulta o bănuială cu privire la pretinsa agresare fizică și amenințare cu omor, dar le-a anexat neîntemeiat la materialele cauzei penale, fiind lăsate în nelucrare, fără examinare pe parcursul a 4 luni (18 septembrie 2017-19 ianuarie 2018), în așa mod, fiindu-i îngrădit dreptul la accesul liber la justiție.

A specificat că, ofițerul de urmărire penală, care investiga cauza penală în care Natalia Vișnevscaia avea calitatea de bănuită, reprezenta partea acuzării și, respectiv, era interesat în proces. Așadar, prin acceptarea comasării cazurilor într-o procedură unică, Adrian Gamco a admis încălcarea principiului accesului liber la justiție al participanților la procesul penal, fiind obligat pe viza de repartizare să indice un alt ofițer de urmărire penală pentru instrumentarea cazului.

A menționat că, instanțele inferioare au interpretat eronat art. 262 din Codul de procedură penală, argumentând că, doar organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal, deoarece în dispoziția articolului nominalizat lipsește cuvântul „doar”, care ar putea atribui organului de urmărire penală calitatea de singurul organ care poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal.

A afirmat că, instanțele inferioare au susținut greșit precum că, în ancheta de serviciu și în ordinul de sancționare s-au invocat date eronate, bazându-se pe rapoartele adresate șefului Inspectoratului de poliție Briceni, Valentin Pleșca, din conținutul cărora rezultă că, s-a solicitat conexarea materialului R-2 nr. 3425 din 25 septembrie 2017 la materialul R-2 nr. 3333 din 15 septembrie 2017.

A susținut că, conform certificatului din 16 martie 2018, eliberat de către șeful Inspectoratului de poliție Briceni, Valentin Pleșca, Adrian Gamco s-a aflat în concediu medical în perioada 13 septembrie 2017 – 01 octombrie 2017 și, astfel, la data de 15 septembrie 2017 și 25 septembrie 2017 nu putea să accepte conexarea materialului.

A considerat că, concluziile instanțelor inferioare sunt absolut irelevante și nefondate, deoarece atât în ancheta de serviciu, cât și în ordinul de sancționare este indicat că, la data de 18 septembrie 2017, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. 3333 a fost înregistrată cererea Nataliei Vișnevscaia cu privire la pretinsa amenințare, agresare și distrugere a dictafonului. De asemenea, la data de 25 septembrie 2017, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. 3425, a fost înregistrată cererea Nataliei Vișnevscaia cu același conținut, care la data de 29 septembrie 2017 a fost conexată

la materialele de constatare cu nr. 3333 din 18 septembrie 2017.

A relevat că, ulterior, la data de 11 octombrie 2017 Adrian Gamco, care deja exercita atribuțiile de serviciu, a acceptat incorect conexarea materialelor nominalizate la cauza penală, fapt confirmat prin copia autenticată a raportului reprezentantului organului de constatare din 11 octombrie 2017, cu rezoluția șefului Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco, tot din 11 octombrie 2017.

A declarat că, Direcția generală urmărire penală, în cadrul anchetei de serviciu, a examinat acțiunile/inacțiunile lui Adrian Gamco prin prisma art. 56 alin.(2) din Codul de procedură penală, referitoare doar la modul de asigurare a înregistrării sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor.

A notat că, instanțele inferioare au considerat absolut eronat că, reprezentanții Direcției generale urmărire penală, în urma examinării unei petiții sau în alt mod, când depistează pretinse abateri de la lege, mai întâi ar trebui să se adreseze către procuror pentru a solicita verificarea legalității unei anumite activități procesuale, și mai apoi, în cazul în care ultimul confirmă anumite ilegalități printr-un act procesual (ordonanța de inițiere a procedurii disciplinare), să propună sancțiunea disciplinară.

A specificat că, persoana împuternicită să desfășoare ancheta de serviciu a acționat absolut corect, conducându-se de prevederile pct. 20 subpct. 9), 21 și 50 subpct.5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017. Totodată, se prezumă că, legalitatea acțiunilor angajaților Direcției a fost verificată de către Procuratura raionului Briceni prin emiterea, la data de 05 martie 2018, a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale în baza plângerii Nataliei Vișnevscaia înregistrată, la intervenția Direcției generale, în REI-1 al Inspectoratului de poliție Briceni pentru examinare în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, precum și prin faptul că, procurorul, adjunct al procurorului-șef al raionului Briceni a solicitat să fie informat despre rezultatele anchetei de serviciu inițiate în privința conducătorului organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Briceni, comisar principal Adrian Gamco.

A relatat că, nu sunt relevante explicațiile intimatului precum că, în cadrul anchetei de serviciu, a fost încălcat termenul de 30 zile pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, conform prevederilor art. 209 din Codul muncii, deoarece conform prevederilor pct. 73 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei (încheierii) privind abaterea admisă, iar conform pct. 74 din același Statut, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare. Prin urmare, abaterea disciplinară a fost constatată la data de 20 martie 2018 (ziua aprobării încheierii), iar ordinul de sancționare a fost emis la data de 23 martie 2018. Respectiv, procedura și termenul pentru aplicarea sancțiunii disciplinare au fost emise în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

A considerat că, materialul probator acumulat în cadrul anchetei de serviciu denotă cu certitudine că, toate elementele unei abateri disciplinare menționate sunt

întrunite, Adrian Gamco fiind legal sancționat cu mustrare aspră.

Prin notificarea Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019 a fost expediată în adresa lui Adrian Gamco copia recursului, fiind informat despre posibilitatea depunerii referinței, însă ultimul nu a depus referință (f. d. 48, vol. II).

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii din următoarele considerente.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 142 ef. din 23 martie 2018 șeful Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, comisar principal Adrian Gamco a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră pentru încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) și (2), 56 alin. (2), 254 alin. (1) și 263 alin.(7) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin.(1) lit. e) din Legea nr. 333-XVI din 10 noiembrie 2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ale art. 19 lit. d) și 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ale pct. 7 subpct. 2), 4), 8) și 11) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017 și ale pct. 1, 2 și 5 Capitolul II din fișa postului a șefului Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni,

inacțiuni manifestate prin neasigurarea înregistrării și organizării pentru examinarea în modul stabilit a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, neexaminarea plângerilor din 15 septembrie 2017 și 13 octombrie 2017 ale Nataliei Vișnevscăia, fapt ce a dus la încălcarea gravă a drepturilor părților la un proces echitabil și diminuarea imaginii poliției în fața societății.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Adrian Gamco a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 142 ef. din 23 martie 2018, prin care a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, repunerea în drepturi, cu recuperarea indemnizațiilor, premiilor și a altor plăți salariale, care nu i-au fost achitate ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare și obligarea conducerii Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției de a informa toate subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției, în care a fost remis ordinul de sancționare, despre anularea acestuia și motivele anulării.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, revocând ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.142 ef. din 23 martie 2018, prin care Adrian Gamco a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, ca fiind ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii, repunându-l pe Adrian Gamco în drepturi, cu recuperarea indemnizațiilor, premiilor și altor plăți salariale care au fost afectate urmare aplicării sancțiunii disciplinare și obligând conducerea Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției să informeze toate subdiviziunile Inspectoratului General al Poliției, în care a fost remis ordinul de sancționare, despre anularea acestuia și motivele anulării.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Inspectoratul General al Poliției, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 17 ianuarie 2018, în Secretariatul Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției a fost înregistrat raportul ofițerului principal de urmărire penală al Direcției dirijare și control a urmăririi penale, Eduard Marin, în care a fost menționat cererile depuse de către Natalia Vișnevscăia cu nr. V-173/17 și nr. 1579 din 15 septembrie 2017, precum și cererile cu nr. V-190 și V-191 din 13 octombrie 2017 au fost anexate neîntemeiat la materialele cauzei penale nr. 2017070401, pornită în legătură cu bănuiala rezonabilă de violarea a domiciliului Ingăi Popov și a solicitat inițierea anchetei de serviciu în scopul verificării temeiniciei anexării cererilor menționate la cauza penală nr. 20170700401.

Ulterior, pe marginea raportului enunțat, șeful adjunct al Direcției generale urmărire penală a dispus efectuarea anchetei de serviciu.

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că, dosarul penal nr.2017070401 a fost pornit la data de 03 octombrie 2017 de către organul de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, în

temeiul unei bănuieli rezonabile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) din Codul penal, în privința Nataliei Vișnevscaia pe faptul violării de domiciliu al Ingăi Popov.

La data de 15 septembrie 2017, prin intermediul Secretariatului Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. V-173/17, a parvenit cererea Nataliei Vișnevscaia cu privire la pretinsa amenințare, agresare și distrugere a dictafonului de către Inga Popov, care a fost înregistrată la data de 18 septembrie 2017 în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni cu nr. 3333.

De asemenea, la data de 25 septembrie 2017, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr.3425, a fost înregistrată cererea Nataliei Vișnevscaia cu același conținut, care, la data de 29 septembrie 2017, a fost conexasă la materialele de constatare cu nr.3333 din 18 septembrie 2017.

Ulterior, la data de 11 octombrie 2017 șeful de post al Inspectoratului de poliție Briceni, Dumitru Cucereavîi, căruia i-au fost transmise spre examinare cererile enunțate, a depus un raport, prin care a solicitat anexarea acestora la cauza penală menționată, pornită în legătură cu bănuiala rezonabilă de violare a domiciliului Ingăi Popov, deoarece evenimentele se referă la aceeași faptă, prezentându-le conducătorului organului de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco.

Respectiv, șeful Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco, neîntemeiat, a acceptat conexarea cererilor vizate la materialele cauzei penale nr. 2017070401. Or, faptele invocate de către Natalia Vișnevscaia în cererile nominalizate nu pot constitui obiect de cercetare în cadrul cauzei menționate pornită pe faptul pretinsei violări de domiciliu al Ingăi Popov.

Totodată, s-a stabilit că, la data de 13 octombrie 2017, prin intermediul Secretariatului Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. V-190/17 și V-191/17, a parvenit cererea Nataliei Vișnevscaia cu conținut analogic, care a fost înregistrată în aceeași zi în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. 3648.

La data de 16 octombrie 2017 șeful de post al Inspectoratului de poliție Briceni, Dumitru Cucereavîi, căruia i-a fost transmisă spre examinare cererea respectivă, a depus un raport similar, prin care a solicitat anexarea cererii la cauza penală menționată, prezentându-le conducătorului organului de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco.

În așa mod, șeful Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco incorect a acceptat conexarea cererii vizate la materialele cauzei penale nr. 2017070401, în pofida faptului că, aceasta urma a fi examinată în mod separat.

Actele cauzei denotă faptul că, pe faptul dat, Adrian Gamco a explicat că, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Briceni, la data de 03 octombrie 2017, a fost pornită cauza penală nr. 2017070401, în baza art. 179 alin.(1) din Codul penal, pe faptul violării de domiciliu al Ingăi Popov de către Natalia Vișnevscaia. A considerat anexarea acestor cereri, deoarece dosarul penal a fost

pornit cu referire la constatarea bănuielii rezonabile despre comiterea actului de violare a domiciliului Ingăi Popov, în temeiul plângerii ultimei și actelor de constatare întocmite. Astfel, s-a constatat că, între Inga Popov și Natalia Vișnevscăia au apărut unele neînțelegeri sau conflicte manifestate prin ceartă, în urma cărora, pe de o parte, Inga Popov susținea că, i-a fost violat domiciliul, iar, pe de altă parte, Natalia Vișnevscăia, la rîndul ei, afirma că, a fost amenințată cu omor, fiindu-i deteriorat dictafonul. Deci, evenimentele au avut loc în același loc și timp, având ca scop executarea titlului executoriu. În acest proces au apărut deja pretinsele acțiuni ilegale dintre Inga Popov și Natalia Vișnevscăia.

La data de 26 ianuarie 2018, conform prevederilor pct. 51 și 60 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, ancheta de serviciu a fost suspendată în legătură cu aflarea lui Adrian Gamco în concediu anual de odihnă, iar la data de 02 martie 2018, ancheta de serviciu a fost reluată, deoarece au decăzut motivele și temeiurile suspendării.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, în urma efectuării anchetei de serviciu s-a propus ca Adrian Gamco să fie sancționat disciplinar cu muștrare aspră pentru atitudinea iresponsabilă față de exercitarea atribuțiilor de serviciu, neluarea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, neasigurarea înregistrării și organizării pentru examinarea în modul stabilit a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, abateri care au generat tergiversarea examinării plângerilor Nataliei Vișnevscăia și încălcarea gravă a drepturilor părților la un proces echitabil, acțiuni care au diminuat imaginea poliției în fața societății.

Conform pct. 20 din ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 138 din 11 noiembrie 2013 privind aprobarea instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției, Direcția generală urmărire penală dispune de atribuții ale organului de urmărire penală ierarhic superior.

Respectiv, conform pct. 27 din ordinul enunțat, precum și pct. 10 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Direcției generale urmărire penală, aprobat prin ordinul ministrului afacerilor interne nr. 349 din 11 noiembrie 2013, șeful Direcției generale urmărire penală coordonează și exercită controlul exclusiv asupra activității procesuale a tuturor subdiviziunilor de urmărire penală ierarhic inferioare.

Conform art. 25 alin. (2) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, sancțiunile disciplinare se aplică în baza unei anchete de serviciu efectuată de organul de urmărire penală sau cu participarea lui.

Astfel, verificarea de către Direcția generală urmărire penală a modului de exercitare a activității de serviciu nu poate fi interpretată ca o imixtiune în activitatea de urmărire penală. Mai mult ca atât, procurorul, adjunct al procurorului-șef al raionului Briceni, prin scrisoarea nr. 544 din 13.02.2018, a solicitat să fie informat despre rezultatele anchetei de serviciu inițiate în privința conducătorului organului

de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Briceni, comisar principal Adrian Gamco.

Actele cauzei denotă faptul că, intimatul a invocat că, anterior, la indicația procurorului, alte trei petiții ale Nataliei Vișnevscaia cu același conținut au fost anexate la materialele cauzei penale, procedând analogic cu cele două cereri în litigiu.

Conform art. 56 alin. (2) din Codul de procedură penală, conducătorul organului de urmărire penală exercită controlul asupra efectuării la timp a acțiunilor de descoperire și prevenire a infracțiunilor și asigură înregistrarea, în modul stabilit, a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor.

Prin urmare, Adrian Gamco urma ca, în calitate de conducător al organului de urmărire penală, să asigure înregistrarea separată a noii sesizări referitoare la o nouă presupusă infracțiune, care urma să fie examinată separat de materialele cauzei penale, care au alt obiect de cercetare.

Conform pct. 4 din anexa nr. 1 la ordinului interdepartamental nr.121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, sesizările cu privire la infracțiuni se înregistrează în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni (Registrul nr. 1), iar conform pct. 6 din ordinul menționat, categoric se interzice transmiterea către executori pentru examinare a sesizărilor despre infracțiuni neînregistrate în modul stabilit de prezentele instrucțiuni.

Astfel, decizia de anexare a cererii cu privire la pretinsa distrugere a dictafonului la materialele cauzei penale a fost neîntemeiată. Or, din conținutul acesteia rezulta o bănuială că, a fost săvârșită o contravenție, fapt demonstrat de inițierea, la data de 13 februarie 2018, a procedurii contravenționale în privința cetățeanului Vasile Gumeniuc, în baza art. 104 din Codul contravențional, ca urmare ultimul a fost sancționat contravențional, respectându-se principiul accesului liber la justiție al Nataliei Vișnevscaia.

Mai mult decât atât, la intervenția Direcției generale urmărire penală, plângerea Nataliei Vișnevscaia referitoare la pretinsa agresare fizică și amenințare cu omor, la data de 12 februarie 2018, a fost înregistrată în REI-1 al Inspectoratului de poliție Briceni și examinată în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, pe care, la data de 05 martie 2018, de către Procuratura raionului Briceni a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, este de menționat că, intimatul Adrian Gamco, fiind responsabil de înregistrarea și evidența deplină a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, urma să asigure înregistrarea și examinarea în modul stabilit a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor.

Conform pct. 176 din ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 138 din 11 noiembrie 2013 privind aprobarea instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției, în cazul repartizării spre examinare o cerere, plângere, denunț sau autodenunț cu caracter general, despre infracțiune, însă care, după formă și conținut nu corespunde cerințelor legale, ofițerul de urmărire penală, mai întâi de toate, va întocmi un proces-verbal cu privire la recepționarea de la solicitant a unei sesizări cu privire la

infracțiune, sau dacă sesizarea inițială, însăși conține o bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, se va autosesiza în conformitate cu legea, apoi, în ambele cazuri, imediat va dispune înregistrarea sesizării recepționate suplimentar sau autosesizării în Registrul nr. 1 și doar după aceasta va purcede la examinarea în fond și soluționarea cazului. Aceste acțiuni vor fi realizate consecvent imediat, fără vreo întreruperi, tăgădanare sau amânare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, este eronată concluzia instanțelor judecătorești inferioare precum că, în ordinul de sancționare s-a făcut referire la pretinsele abateri de la normele generale, fără a se lua în calcul unele norme speciale prevăzute de anexa nr. 1 la ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, deoarece prevederile ordinului nominalizat nu reglementează modul de comasare sau conexare a sesizărilor cu privire la săvârșirea infracțiunii, doar stipulează în pct. 18 al anexei indicate că, sesizările înregistrate repetat sunt anexate la materialele acumulate pe prima sesizare. Or, evenimentele descrise în cererile Nataliei Vișnevscăia nu se refereau la acțiunile examinate în cadrul cauzei penale în care aceasta avea calitatea de bănuț, dar dimpotrivă se invocau acțiuni pretins ilegale săvârșite în privința sa și, prin urmare, acestea urmau a fi examinate separat.

La fel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, concluziile instanțelor judecătorești inferioare precum că, prin anexarea cererilor Nataliei Vișnevscăia la cauza penală nu i-au fost lezate careva drepturi sau garanții fundamentale, sunt lipsite de temei și contravin circumstanțelor de fapt stabilite, dat fiind faptul că, aceasta s-a adresat de patru ori pe parcursul anilor 2017-2018 la Direcția generală urmărire penală, solicitând intervenția în soluționarea legală a cererilor enunțate.

Intimatul Adrian Gamco nu a asigurat înregistrarea, în modul stabilit, a cererilor înaintate de către Natalia Vișnevscăia, deși din conținutul acestora rezulta o bănuială cu privire la pretinsa agresiune fizică și amenințare cu omor, dar le-a anexat neîntemeiat la materialele cauzei penale, fiind lăsate în nelucrare, fără examinare pe parcursul a 4 luni (18 septembrie 2017 – 19 ianuarie 2018), în așa mod, fiindu-i îngărdit dreptul la accesul liber la justiție.

La caz, se mai reține că, instanțele judecătorești inferioare au interpretat eronat dispoziția art. 262 din Codul de procedură penală, argumentând că, doar organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal, deoarece în dispoziția articolului nominalizat lipsește cuvântul „doar”, care ar putea atribui organului de urmărire penală calitatea de singurul organ, care poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal.

Dispoziția acestui articol reglementează modalitatea prin care poate fi sesizat organul de urmărire penală despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal (plângere, denunț).

Mai mult, conform art. 265 alin. (3) din Codul de procedură penală, colaboratorul organelor de constatare menționate la art. 273 alin. (1) lit. a) - c), dacă

a depistat o infracțiune ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate și concomitent dispune înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală. Respectiv, rezultă că plângerea este un act, prin care poate fi depistată o infracțiune ori constatată o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă.

Totodată, una din atribuțiile poliției, conform art. 19 lit. d) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, este asigurarea reacționării prompte la sesizările despre infracțiuni.

Iar conform art. 273 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, organele de constatare sunt poliția - pentru infracțiuni ce nu sunt date prin lege în competența altor organe de constatare. Respectiv, reprezentanții organului de constatare sunt în drept de a consemna plângerea penală.

De asemenea, instanțele judecătorești inferioare greșit au concluzionat că, în ancheta de serviciu și în ordinul de sancționare s-au invocat date eronate, bazându-se pe rapoartele adresate șefului Inspectoratului de poliție Briceni, Valentin Pleșca, din conținutul cărora reiese că, s-a solicitat conexarea materialului R-2 nr. 3425 din 25 septembrie 2017 la materialul R-2 nr. 3333 din 15 septembrie 2017, precum și conform certificatului din 16 martie 2018, eliberat de către șeful Inspectoratului de poliție Briceni, Valentin Pleșca, Adrian Gamco s-a aflat în concediu medical în perioada 13 septembrie 2017 – 01 octombrie 2017 și, astfel, la data de 15 septembrie 2017 și 25 septembrie 2017 nu putea să accepte conexarea materialului.

Din materialele dosarului rezultă că, atât în încheierea pe rezultatele anchetei de serviciu, cât și în ordinul de sancționare este indicat că, la data de 18 septembrie 2017, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. 3333 a fost înregistrată cererea Nataliei Vișnevscăia cu privire la pretinsa amenințare, agresare și distrugere a dictafonului.

De asemenea, la data de 25 septembrie 2017, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Briceni, cu nr. 3425, a fost înregistrată cererea Nataliei Vișnevscăia cu același conținut, care la data de 29 septembrie 2017 a fost conexată la materialele de constatare cu nr. 3333 din 18 septembrie 2017.

Ulterior, la data de 11 octombrie 2017 Adrian Gamco, care deja exercita atribuțiile de serviciu, a acceptat incorect conexarea materialelor nominalizate la cauza penală, fapt confirmat prin copia autenticată a raportului reprezentantului organului de constatare din 11 octombrie 2017, cu rezoluția șefului Secției urmărire penală a Inspectoratului de poliție Briceni, Adrian Gamco tot din 11 octombrie 2017.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanțele judecătorești inferioare eronat au concluzionat că, reprezentanții Direcției generale urmărire penală, în urma examinării unei petiții sau în alt mod, când depistează pretinse abateri de la lege, mai întâi ar trebui să se adreseze către procuror pentru a solicita verificarea legalității unei anumite activități procesuale și mai apoi, în cazul în care ultimul confirmă anumite ilegalități printr-un act procesual (ordonanța de inițiere a procedurii disciplinare), în temeiul acesteia să propună sancțiunea disciplinară.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, persoana împuternicită să desfășoare ancheta de serviciu a acționat absolut corect, conducându-se de prevederile pct. 20 subpct. 9), 21 și 50 subpct. 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, care stipulează că, conducătorul este obligat să reacționeze prompt la orice abatere de la disciplina de serviciu, precum și să asigure aplicarea sancțiunilor disciplinare subalternilor care comit abateri disciplinare, dau dovadă de toleranță și nepăsare față de nerespectarea prevederilor legislației în vigoare și a instrucțiunilor de serviciu; în cazul încălcării disciplinei de serviciu și prevederilor legislației în vigoare de către un subaltern, este în drept de a desfășura personal sau a dispune unui angajat din subordine desfășurarea anchetei de serviciu pentru examinarea multiaspectuală, completă și obiectivă a circumstanțelor încălcării, iar dacă subalternului i se stabilește vinovăția să propună, în funcție de gravitatea abaterii disciplinare și gradul vinovăției, o sancțiune disciplinară, în cazul dat temeiul de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu a fost comunicarea angajatului Ministerului Afacerilor Interne, raportul reprezentantului Direcției generale urmărire penală.

Totodată, se prezumă că, legalitatea acțiunilor angajaților Direcției a fost verificată de către Procuratura raionului Briceni prin emiterea, la data de 05 martie 2018, a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale în baza plângerii Nataliei Vișnevscaia înregistrată, la intervenția Direcției generale, în REI-1 al Inspectoratului de poliție Briceni pentru examinare în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, precum și prin faptul că procurorul, adjunct al procurorului-șef al raionului Briceni a solicitat să fie informat despre rezultatele anchetei de serviciu inițiate în privința conducătorului organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Briceni, comisar principal Adrian Gamco.

Conform pct. 73 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017, abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei (încheierii) privind abaterea admisă.

Conform pct. 74 din Statutul enunțat, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Prin urmare, abaterea disciplinară a fost constatată la data de 20 martie 2018 (ziua aprobării încheierii), iar ordinul de sancționare a fost emis la data de 23 martie 2018. Respectiv, procedura și termenul pentru aplicarea sancțiunii disciplinare au fost respectate.

La materialele anchetei de serviciu sunt anexate extrasele din ordinul nr. 72ef. din 22 decembrie 2017, în care este stipulat expres perioada în care intimatului Adrian Gamco i-a fost acordat concediu de odihnă anual plătit, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2013 - 30 zile calendaristice, de la 28 decembrie 2017 până la 29 ianuarie 2018 și pentru perioada

de activitate 01 ianuarie 2014-31 decembrie 2014 - 15 zile calendaristice, de la 30 ianuarie 2018 până la 13 decembrie 2018.

Ulterior, i-a fost acordat concediu de odihnă anual suplimentar plătit, în conformitate cu prevederile art. 121 alin. (5) din Codul muncii, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2017-31 decembrie 2017 - 07 zile calendaristice, de la 20 decembrie 2017 până la 27 decembrie 2017.

Mai apoi, conform ordinului nr. 5 ef din 02 februarie 2018 intimatului i-a fost acordat concediu de odihnă pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2013-31 decembrie 2013 - 16 zile calendaristice, de la 14 februarie 2018 până la 01 martie 2018, baza fiind raportul lui Adrian Gamco din 29 ianuarie 2018 și certificatul de concediu medical nr.082539 din 29 ianuarie 2018, iar pe perioada respectivă ancheta de serviciu a fost suspendată în conformitate cu prevederile pct. 51 și 60 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 409 din 07 iunie 2017 și, respectiv, reluată la data de 02 martie 2018 după decăderea motivelor și temeiurilor suspendării, deci fiind realizat cu respectarea termenului.

În această ordine de idei, se menționează că, intimatul nu a prezentat persoanei care a efectuat ancheta de serviciu probe pe care le consideră necesare, în vederea demonstrării nevinovăției lui sau care au putut influența la neaplicarea unei sancțiuni disciplinare, altfel spus, nu și-a realizat dreptul de a participa la constatarea adevărului, rezumându-se la depunerea doar a explicației, fără să conteste acțiunile persoanei care a desfășurat ancheta de serviciu în privința lui, precum și nu a depus un demers (cerere) expres în vederea luării de cunoștință cu materialele anchetei de serviciu.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, ordinul Inspectoratul General al Poliției nr.142 ef din 23 martie 2018 este legal și temeiuri pentru anularea acestuia nu sunt.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă decizie, prin care acțiunea depusă de către Adrian Gamco împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ de respins.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției.

Se casează integral decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediu central în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Adrian

Gamco împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de către Adrian Gamco împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Mariana Pitic